

Forrás

17. évf. 6. szám
2020. június 12.

a b i a i e g y h á z k ö z s é g h í r l e v e l e

A Kenyérnek hódolunk

Milyen csodálatos dolog, hogy Jézus Krisztus az oltári szentségben kenyér színben maradt közöttünk! Egy olyan étel képében, ami nemzettől függetlenül minden nép asztalán helyet kap. Legyen az a kenyér forró kővön vagy kemencében sütött, kovászos vagy kovásztalan, lepényforma vagy hosszúkás, kocka, cipó vagy az a fehér, ropogós héjú vekni, amit mi, magyarok annyira szeretünk! Szent elgondolása volt ez a Jóistennek! A kenyér az élet jelképe: ezért fohászokodunk az Úrtól tanult imádságban: „*mindennapi kenyерünket add meg nekünk ma!*”, ez fordul elő a megélhetésre utaló számos szólásban, szófordulatban: „*kenyérkereső*”; „*megette a kenyere javát*”; „*úgy kell, mit egy falat kenyér*”; „*egy kenyéren élnek*, stb.

A kenyér olyan élelem, amihez az ember tevékenysége is kell, ahogy a szentmisén a följánlás mondataiban halljuk: „Áldott vagy, Urunk, mindenség Istene, mert a te bőkezűségéből kaptuk a kenyeret. Felajánljuk neked, mint a föld termését és az emberi munka gyümölcsét.” A kenyér az Isten áldásával, és az emberi kéz munkája által jut az asztalokra. Gyönyörűen megjelenik a kenyér útjában az ember mint a Teremtő Isten munkatársa: ahogy a földbe veti a magot, ami hónapok alatt szárba szökken, kalászt érlel – Isten áldásával, hisz a növekedést ő adja. Majd később az ember learatja, csépelel, megőrli, hogy a lisztjéből kenyér süljön, és az akár az oltáron, a felszentelt pap szavára Krisztus akaratából Megváltónk szent testévé

változzon, hogy abból részesedve mi is Krisztus testének, az Egyháznak alkotóivá váljunk! Az Úr Jézus úgy akarta, hogy egészen, tökéletesen egyesüljön velünk, ezért maradt táplálékként közöttünk, hogy magunkhoz véve teljesen belénk olvadjon, mi pedig mint az átváltoztatott kenyér kis részének birtokosai egy csodálatos, misztikus testet alkossunk általa, együtt a többi keresztténnyel, szeretetközösségben, communióban.

Az Eucharisztia ünnepe, az Úrnapja szépen illeszkedik a húsvéti időt lezáró vasárnapokhoz. A négy sátorral, a körmenetben vonuló sokasággal olyan hangulatot sugall ez az ünnep, mint amilyen az első pünkösd lehetett: a sátoros ünnepen a Szentlélekkel betelt apostolok kivonultak az utcára, és boldogan, félelem nélkül hirdették az evangéliumot a sátoros ünnepre összegyűlt sokaságnak. Úrnapján mi is kilépünk a templom falai közül, és ma-

gasra tartva a köztünk lévő Krisztust, virágszönyegen lépdelve visszük körül, énekelünk róla, hogy tanúságot tegyünk hitünkéről, hogy megvalljuk, az ő népe vagyunk, és arról, milyen nagyon szeretjük örök életet adó Istenünket.

A mai evangéliumban Jézus az égből alászálló élő kenyérnek nevezi magát. Mi úrnapján ezt az élő kenyeret követjük ország-világ előtt, ahogy Aquinói Szent Tamás írta himnuszában: „a Kenyérnek hódolunk”, és a szentmisékben ezt az élő kenyeret vesszük magunkhoz, hogy általa örök életünk legyen.

Géczy Árpád

Aquinói Szent Tamás: Úrnapi szekvencia

Dicsérd Sion, Üdvözítőd,
Jó pásztorod, hű segítőd,
Áldja hangos éneked.
Himnuszot mondj, egész szíveddel,
Szóddal úgyis nem érhedd el,
Méltón nem dicsérheted.
Nagy dologról szól az ének;
Élet élő kútfejek,
A Kenyérnek hódolunk.
Estelén a Vacsorának
A tizenkét tanítványnak
Mit kiosztott Krisztusunk.
Hangosan hát fönnesengjen,
Ujjongjon és égre csengjen
Zengő lelkünk hangja ma.
Mert mit ajkunk most magasztal:
Amaz ünnep, amaz asztal,
Amaz első lakoma.
Ott új Húsvét napja támadt,
Új kötése új királynak,
Régi Húsvét bételelt.
Új világtól fut az óság,
Árnyat oszlat új valóság
Fényesség űz éjfelet.
S amit ott tett önkézével:
Emlékére nyílt igével
Hagyta Krisztus végzenünk,

Szent ígéktől megoktatva,
Üdvösséges áldozatra
Kenyeret s bort szentelünk.
Ágazatja szent hitünknek:
Testté, vérré lényegülnek,
Bor s kenyér mi volt előbb.
Régi rend itt újnak enged,
Szárnya lankad észnek, szemnek,
Élő hitből végy erőt.
Szinében bor és kenyérnek
(Jel csak ez, de más a lényeg!)
Drága nagy jók rejlenek.
Vér bár a bor, test az étel,
Egy is Krisztus, semmi kétely!
Két szín Őt nem osztja meg.
Aki veszi, meg nem osztja,
Meg nem töri, nem szakasztja,
Mindenek épen veszik.
Veszi egy és ezrek veszik,
S minden egyenlőn kapja részit,
Mégis: nem fogyatkozik.
Veszi jó és veszi vétkes,
Ám gyümölcse vajmi kétes:
Élet vagy elkárhozás.
Rossznak átok, üdv a jóknak:
Lásd, az együtt áldozóknak
Végük milyen szörnyü más!

S ha megtört az áldozatban,
Kétség, tudd meg, nincsen abban:
Úgy van ott minden darabban,
Mint a teljes szín alatt.
Őt törés nem törhet meg,
Csak a jelnek (köntösének!)
Színe tört meg, ám a lényeg
Változatlan egy marad.
Imhol angyaloknak étke,
Vándorútunk erőssége,
Édes fiak vendégsége!
Ebeknek oda ne vesd!
Ósi manna ezt mutatja,
Ezt Izsáknak áldozatja,
Bárány vére csordulatja
Képpel írja régen ezt.
Kegyess pásztor, igaz éték:
Édes Jézus! kérünk téged,
Te legeltesd; védj a néped,
Te mutasd meg kegyességed,
Fönn az élők közepett.
Mindenható fejedelmünk,
Éltünk, éltetők, szerelmünk,
Engedj asztalodra lelnünk,
S testvérül engedd ölelnünk
Odafele a szenteket.

(Sik Sándor fordítása)

Eucharisztikus csodák

2001. április 28-án a chirattakonami Szent Mária-templomának plébánosa a szentostyán egy csodálatos képet vett észre. A történetekről a következőképpen számolt be:

„Reggel 8.49-kor kihelyeztem az Oltáriszentséget a közös szentségimádásra. Néhány perc múlva az Eucharisztian három pont jelent meg. Abbahagytam az imát, és a hívek figyelmét is a megjelenő három pontra irányítottam, és arra kértem őket, hogy folytassák az imát, a szentostyát a tabernákulumba helyeztem. 2001. május 5-én szombat reggel kinyitottam a templomot liturgiai szolgálatra. Beöltöztem, és kinyitottam a tabernákulumot, hogy megnézzem az Oltári-

szentséget. A szentostyán egy emberi archoz hasonló alakot pillantottam meg. Rendkívül megrendültem, felszólítottam a híveket, hogy térdeljenek le, és kezdjenek el imádkozni. Azt hittem, csak én látom az arcot, úgyhogy megkérdeztem a ministránstól, észrevesz-e valamit az Oltáriszentségen. „Egy férfi alakját látom” – válaszolta.

Végül a képen egyre kivehetőbbé vált egy Krisztuséhoz hasonló, töviskoronát viselő férfi arca. A csodás képet Cyril Mar Baselios, a Trivandrumi egyházmegye érseke vizsgálta meg, a szentostyát azóta is a templomban őrzik.

Instant katekézis

Úrnappa (lat. *Festum Eucharistiae, Solemnitas Corpus Domini*): az Eucharisztia ünnepe a Szentháromság vasárnapját követő csütörtökön. A 13. század elején az albigensek és a valdiak vitatni kezdték Krisztus reális jelenlétét az Eucharisziában. Ugyanebben az időben, 1209-ben Lüttichi Szent *Julianna* látomásokban kapott felszólítást az Eucharisztia külön ünneppel való ünneplésére. Julianna 1229-ben beszélt gyóntatójának látomásairól, tanácsot kért teológusoktól, többek között Jacobus Pantelonistól, a későbbi IV. Orbán pápától. Az Úrnappját 17 évig csak Lüttichben ülték meg. Első officiumát Julianna ösztönzésére *Johannes* ágostonos kanonok írta prózában. 1246-ban Róbert lüttichi püspök az egész egyházmegye számára kötelezővé tette az ünnepet. Halála után az ünnep elenyészett, csak a Szent Márton kanonokok tartották meg. Hugo a S. Caro OP bíboros, pápai legátus tudomást szerezve az ünnepről, egész legátusi területén elrendelte, de nem lett maradandó hatása. 1258-ban Julianna halálakor ismét

csak a Szent Márton kanonokok ülték meg. 1261-ben, amikor J. Pantaleonis pápa lett, egy Éva nevű reklúza sürgette Henrik lüttichi püspököt, hogy kérje a pápától az ünnep általános elrendelését. 1264-ben IV. *Orbán* a bolsejai mise hatására adta ki a *Transiturus* bullát, melyben általánossá tette Úrnappa ünnepét. Céljaként az Eucharisztia melletti ünnepélyes hitvallást jelölte meg. Az ünnep officiumát az épp Orvietóban tartózkodó Aquinói Szent *Tamással* íratta meg, aki munkájában fölhasználta a cisztercieknél már használatos himnuszokat is. Marescotti Szent *Jácinta* (1585–1640) Úrnappa nyolcadában nyilvános szentségimádást kezdeményezett. IV. Orbán halála után az ünnep ismét háttérbe szorult, csak Germánia néhány egyházmegyéjében és Magyarországon (1271.) fogadták be. V. *Kelemen* a viennei zsinaton (1311–12.) ismét felhívta a figyelmet az Úrnappjára, s ettől kezdve az ünnep gyorsan elterjedt az egész Egyházban, s évszázadokon át az egyházi év legnagyobb ünnepei közé tartozott.

Gondolatok az Eucharisziáról

Nagy erővel é nagy lelkesedéssel törekedjete arra, hogy Isten egyszülött Fiának, a mi Urunk Jézus Krisztusnak a legszentebb szentség ezen oly nagy művében tiszteletet nyilvánítsatok, és Neki szolgáljatok... Volt kor, amikor minden hívő, akinek megvolt hozzá a kora, naponta áldozott. Nem sokkal utána kihűlt ez a jámborság... Mára a kereszténységből csak a keresztény név árnyéka maradt meg. Ezért **mindenki lehetőség szerint legalább havonta győnjön és áldozzon!**

(Loyolai Szent Ignác, +1556. 7. 31.)

NEK-információk

Április 23-án jelentette be a Vatikán, hogy Ferenc pápa a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Bizottságával, valamint a katolikus világesemény szervezőivel egyeztetve – tekintettel az egészségügyi válsághelyzetre és annak következményeire – egy évvel elhalasztja a 2020 szeptemberére tervezett budapesti 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust (NEK).

Az új időpont:

2021. szeptember 5-12.

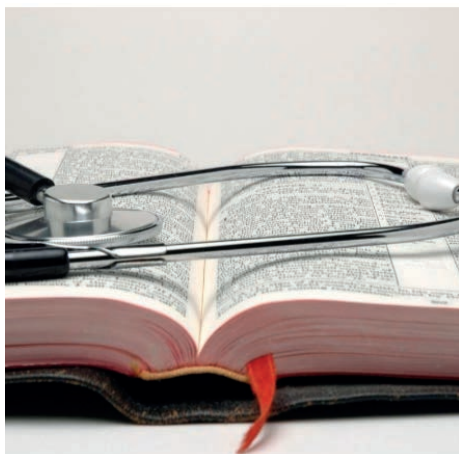

Verskápolna 36.

A járvány első hullámának vége felé

Ebben a rovatban havonta közöltünk egy-egy szép, általában magyar verset az egyházi év alkalmainak megfelelően. Inter arma silent musae – tartja a latin közmondás. Fegyverek között hallgatnak a múzsák. Nehéz magasztos versekben gondolkozni szorongattatás idején. Vers helyett következzen egy fejezet a Bibliából. Most a járvány első hullámának a vége felé van idő egy kis visszatekintésre. Egyedül volt az Úr nagypénteken, a feltámadását is a távolban ünnepeltük. Mélyen beletaposott a mi életünkbe is a járvány. Sokan elvesztették szeretteiket, szenvedtek a kórházakban, megélhetősek váltak bizonytalanná. Szorongással telve töltöttük az otthoni önkéntes vagy hatósági karantént. A bajban gondoljunk az áldozatos munkát végző orvosokra, egészségügyi dolgozókra. Emlékezzünk meg arról a fiatal kínai orvosról is, aki el-

sőként ismerte fel, hogy a koronavírus emberről emberre terjedve világjárványt okozhat. Eltiltották, tanulmányát visszavonatták. Végül ő maga is belehalt a fertőzésbe. Emlékükre álljon itt egy fejezet Sirák fia könyvéből:

Orvos és betegség.

Tiszteld az orvost, mert jó szolgálatot tesz, meg hát az orvos is Isten teremtménye. A gyógyulás úgy jön a Magasságbelitől, mint az ajándék, amit a királytól kapsz. Tudása miatt az orvos emelt fővel járhat, még a hatalmasok körében is megcsodálják. A gyógyszereket a földből adja az Úr, és az okos ember nem veti meg őket. Vajon nem fától lett talán édes a víz, hogy így megmutassa, mily erő van benne? Az embernek is ő adott értelmet, hogy magasztalja hatalmas műveit. Ápolás, enyhítés céljára használja a gyógyszerész is a gyógyszert, azért készíti. Működése soha meg ne szűnjék, jóvoltából az egészség terjed a földön. Fiam, ne késlekedj, hogyha megbetegszel, imádkozz az Úrhoz, és meggyógyít téged. Menekülj a bűntől, s legyen tiszta a kezed, tisztítsd meg a szíved minden gonoszságtól. Mutass be tömjén és lisztlángáldozatot, s adakozz bőkezűen, amint telik tőled. De hívd az orvost is, az Úr alkotta őt is, ő se hiányozzék, mert rá is szükség van. Van, amikor az ő kezében van az egészség, mert hiszen ő is könyörög az Úrhoz, hogy munkája nyomán javulás álljon be, s adjon gyógyulást az élet javára. Az, aki vétkezik Teremtője ellen, az orvosoknak kerül a kezébe.

Egy hallgatag katolikus jelkép – a szentségtartó

Ami az úrmutatón nem változik: a fémrészeket mindenkor aranyból, a Nap fémből készítették (bár a szegényebb eklézsiák csak aranyoztaták), és a doboz, tornyoska, kápolna vagy sugár koszorúta forma közepén ott az üveggel óvott nyílás, amelyben a Jézus-monogramos, feszületet ábrázoló, nagy kerek ostyát holdsarló alakú foglalat („holdacska”, lat. *lunula*) tartja. A *lunula* alkalmazását talán Lüttichi Szent Júlianna látomása sugallta, de fordítva is történhetett; mármint hogy az ostyátartó holdacska volt a legendás látomás ihletője. Mindjárt látni fogjuk, miért. (Az az érvelés ui., hogy a Hold az egyházi évet jelképezné, nem áll meg, mivel a középkori felfogás szerint az egyház – lat. *Ecclesia* – jelképe a Nap, és nem a Hold volt; az utóbbi a judaizmust – lat. *Synagoga* – képviselte.)

Formaváltozásai ellenére a szentségtartó minden-

kor Mária-jelkép. Azt példázza, hogy Jézus testének első tartója, hordozója az anyai méh volt. A kezdetlegesebb edényforma szimbolikus jelentése a litánia eme Mária-megszólítása vet fényt: „Tiszteletes Edény!” (Nem beszélve arról, hogy a különféle edények, köztük a halotti urna is, már az újkórkorban nőt formáztak, s minthogy földből készültek, a földanyát jelképezték.) A tornyos kápolna alakú tartó az *anyaszentegyház* miniatűr jelképes makettje, miközben a Szűzanyát is formázza, amire a litánia más sorai utalnak: „Elefántcsonttorony!”, „Mária, aranyház!” A sugaras, mandorlászög forma archaikus szimbólumot idéz meg: a női ősi, szublimált jelképe ez, a közepén lyukas fénykoszorú, sugaras rombusz, benne a Gyermeket szimbolizáló ostyával. Bizonyos értelemben az ostyát tartó „holdacska” és a Napba öltözött asszony miniatűr képmása is ezt sugározza a szemnek.

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik. A Gizella Otthon kápolnájában páros héten vasárnap este 19 órakor van szentmise, a páratlan vasárnapokon igeliturgia.
- Fogadóórak időpontjai: hétfő, kedd, péntek: 16.00 – 17.30 (**Telefon:** 30/351-6227, **Email:** p_szalai@yahoo.de)
- Egyházi hozzájárulást csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).
- A biai búcsú július 26-án lesz.

Bibliai rejtvény

Áldozatról a kánonban

Kit hagytunk ki? A Római kánon eucharisztikus imádságát idézzük – hiányosan. Kit hagytunk ki?

„Nézd kegyes és jóságos szemmel, és fogadd el, amint elfogadtad igaz szolgádnak, ... (1) ajándékát, ősatyánknak, ... (2) áldozatát és azt a szent és szeplőtlen áldozati adományt, amelyet főpapod, ... (3) mutatott be néked.”

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le, vagy ímélnél (biaiforras@gmail.com) küldjék el július 5-ig! A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával.

Az előző szám helyes megfejtése:

1. Bölcsesség széke
2. Frigynek Szent Szekrénye
3. Elefántcsontból való torony
4. Mennyország ajtaja
5. Titkos értelmű rózsza

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai – (Úrnapja – Évközi 15. vasárnap)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
Június 14.	MTörv 8,2-3.14b-16a ₂	1Kor 10,16-17	Jn 6,51-58
Június 21.	Jer 20,10-13 ₂	Róm 5,12-15	Mt 10,26-33
Június 28.	2Kor 4,8-11.14-16a ₂	Róm 6,3-4.8-11	Mt 10,37-42
Július 5.	Zak 9,9-10	Róm 8,9.11-13	Mt 11,25-30
Július 12.	Iz 55,10-11 ₂	Róm 8,18-23	<u>Mt 13,1-23</u>

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete

E-mail: biaiforras@gmail.com • www.biaikatolikus.hu

Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter

Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt.

Következő lapzárta: 2020. augusztus 31.